

Segarra-Garrigues, una obra capital

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 5.07.09

Catalunya posa en marxa avui, encara que de manera parcial, el canal Segarra-Garrigues, una de les infraestructures més llargament esperades i que ha d'implicar un salt en la prosperitat dels habitants de sis comarques de l'interior del país. Plantejat ja fa 80 anys pel sector agrari com una eina estratègica per al desenvolupament d'àmplies zones de secà, no va ser fins a l'any 2002 quan es va posar la primera pedra de l'obra. Avui s'inaugura un tram d'encara no sis quilòmetres dels 84 que tindrà el canal una vegada estigui completament finalitzat –es preveu que el 2013–, però aquesta petita part té un valor que va molt més enllà del simbolisme.

L'arribada de l'aigua del Segre, a través de l'enorme conducte, a una de les zones més desafavorides de Catalunya permetrà introduir immediatament cultius més rendibles –de fet, bastants agricultors ja han sembrat varietats inèdites en aquelles terres–, i això es traduirà en un augment del nombre i el volum d'empreses del sector agrari i alimentari. L'impacte econòmic i laboral induït pel nou eix hidràulic comprèn una zona habitada per 200.000 persones.

Un dels aspectes que caracteritzen el projecte és el respecte pel medi ambient. Els responsables de les obres han tingut una cura especial a causar el menor impacte possible en la vegetació i el paisatge. Però tot i que això és important, ho és més la gestió eficient de l'aigua a què estaran obligats els qui es proveeixin del canal, que hauran de regar per

aspersió o degoteig i no mitjançant sistemes que impliquen el malbaratament d'un bé tan escàs.

Les exigències mediambientals han estat motiu de polèmica perquè, sota pena d'elevades sancions al Govern espanyol en cas d'incompliment, les autoritats de la UE han reduït de 70.000 a 40.000 les hectàrees regables pel canal, per protegir així els ocells esteparis que nidifiquen a la zona. Els agricultors que vegin minvades les seves expectatives amb aquesta limitació rebran compensacions econòmiques de l'Administració. Finalment, encara s'ha de veure el repartiment definitiu de les càrregues financeres de l'obra i el preu del metre cúbic d'aigua subministrada. No serà fàcil una fórmula que acontenti tothom. Però el que és rellevant avui és que una part important de la població catalana comença a veure complert un anhel que l'ha de portar a una merescuda millora de la seva qualitat de vida.